

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοί, Παναγία τό, Χαῖρε, ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταις λαγόσιν εἰσδέξασθαι. (Δίς)

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοὶ Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς θεόπαιδος, δεῦρο πρὸς τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δουλεία κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοί, Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις, χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα, χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀσώματον ἐν μήτρα, τὴ σὴ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὴ Κεχαριτωμένη σήμερον, Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλαγῆς τὴ ξένη μου μορφή, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐὰν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοὶ τὴν χαράν, καὶ μενεὶς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Εἵσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρὰς τὰ προοίμια, τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται, ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει

Τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, κα τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν εἰς ζ'

Ποίημα Γεωργίου, οἱ δὲ Θεοφάνος.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαληκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Ὁ κόσμος, περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ αἰσθόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου κάθοδον ἐν σοί, διὰ σπλάγγνα ἑλέους γάρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Ἴδου σοί, τὴ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ, προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαίρέ σοί, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ἡ στάμνος, ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσοδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς, ἐπὶ σὲ γὰρ ἑλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοί, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Θεοτοκίον

Λαγόσι, σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τὴ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ, οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε».

Γῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἢ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε, ἰδοῦ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρως ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ὁ θεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε, ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεός, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηράναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

Τόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου, Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ θεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς θεότητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον, δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαίρέ σοί φάσκει ὁ Ἄγγελος, εὐλογημένη σὺ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε, Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα, ἀρὰς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος, Διὸ σοί καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν, γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιζον τὰς θείας εἰσόδους, ἤδη γὰρ ἑλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα οἰκιζόμενος, Αὐτῷ μελωδήσωμεν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακούμ, σὲ προηγορεῦσε πάλαι Ὁρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει

άνυμνούντάς σε».

Ὡ ἄσπιλε Ἀμνάς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδύναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα.

Ῥάβδος ἢ μυστική, μέτ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰεσοαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Ἀγγέλου τῆ φωνή, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι, Παρθένος γὰρ ἦν προέφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Χαίρέ σοί, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται, τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσεν.

Οὗ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὅλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς θεότητος Κόρη, ἡ γὰρ βᾶτος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὅρος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε, ἐκ σοῦ γάρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ζόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρὰ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνή, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδείας.

Στίχοι

- Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
- Οὐ γῆς ἔχων τὶ στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.
- Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς, Πάτερ,
- Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φάλαγξ,

- Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Καλῶ τραφεῖς κάλλιστα γήρα, Μαρτίνε,
- Θανῶν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ».

Ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἦν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοί, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι, διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοί, Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις, χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα, Θεοῦ διάκονός ἐστι, φανερώσαι σοὶ ἦκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ὅρᾳς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένε, Κατελεῆσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον, μὴ οὖν λόγοις Τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσης.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι, ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπαφίησι σοί, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἄχραντε, τὸν μεγάλης βουλήs Ἄγγελον, σαρκωθησόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα, ᾧ βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὖοσμον κατανοήσας σε, ὁ πλαστοουργὸς ἡμῶν Κύριος, νὺν ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξη τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἄχραντε, ὅπως στήση δεξιὰ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλήν, οἷα Βασιλίσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆs νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Εὖα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον, σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, Καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστός, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα, ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦς νὺν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι, θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοί, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου, ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιότατος καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἡράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστός, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατῶ κησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσεται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσεται, ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον Λόγον, ὡς σῖτον καρπορόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ πέρατα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως, ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

**Ἐξαποστειλᾶριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε**

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφερόμεν σοὶ Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπεινώσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις εὐσπλάγχθως, ὦ Θεομητορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος δ'

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος, ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα, ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοί, ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογίῃται τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπᾶριον καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τὴν τρίτην Ὥραν τῆς ἡμέρας συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ' ὥραν καὶ τὴν ς' καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτο μὲν καὶ τὴν θ' καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.